

FESTIVALOVÝ ZPRAVODAJ

OPONKA

pátek 19. 3.

sobota 20. 3. 20:00, M-klub

KAZETY fiordmoss

Editorial

Vítejte na Setkání divadel, někdy též zvané jako Malé jevištní formy. Letos jsme dospěli k 32. – 35. ročníku (pátrání v análech přináší pokaždé jiné výsledky). Ve svých rukou nyní třímáte Oponku číslo 1, bulletin, který vás bude provázet po celou dobu festivalu – tedy do zítřka. Najdete v něm informace zcela zásadního významu na straně jedné (kde a za kolik se najíte), ale také texty, které jsou svým charakterem spíše obligátní a které stejně málokdo z vás čte (to nám ale vůbec nevadí, protože nás psaní baví více, než vás hraní).

Přesto věříme, že tvorba festivalového zpravodaje nebude pouhým házením perel sviním, ale že od vás, čtenářů, tu a tam obdržíme nějakou pozitivní zpětnou vazbu. Společně s alkoholem a obálkami s hotovostí je můžete nosit do redakce. Připomínky ke zpravodaji, byť sebevíc konstruktivní, nebudou akceptovány, takže to ani nezkoušejte.

Podobnou vstřícnost pocítíte také u organizátorů, takže se tady budete brzy cítit jako doma. Nezbyvá než popřát, aby se vám u

nás líbilo. A Josefům zase zbývá popřát vše nejlepší k svátku.

Lukáš Martinek, ten nejvyšší

Obsah

Program - MALÉ JEVIŠTNÍ FORMY 2010	1
Málem jsme tu nebyli	2
21 gramů F-M	3
Bílé divadlo	3
Rezi Rösner	6
Ohradák	6
NDZŠ Tom A Jeff	8
LÁHOR/Soundsystem a SKRAT:	9
NEBERTE TO OSOBNĚ!	9
„Tobě nepřišla pozvánka na Facebooku?“	9
Vladimír Fekar	11
Pavel „Prochor“	11
Procházka	11
Milan Orálek	12
Tomáš Volkmer	12
Jana Hanzelová a Ján Mikuš	13
Pokyny k ubytování	13
Otevírací doby	14
Festivalové menu	14

Program - MALÉ JEVIŠTNÍ FORMY 2010

pátek 19. března

12.00 – 14.00 hod., PREZENCE účastníků MJF, Recepce v přízemí zámku Žerotínů

čas	příprava	soubor / název hry	počet herců	místo
17.00 17.45	15 min. 13.45 10 min. 15.10	JIŘÍKOVO VIDĚNÍ „HRA-D“	5	velký sál
18.00 18.40	10 min. 15.05 5 min. 16.10	OHRADÁK „BOHOUŠEK“	23	velký sál
19.00 19.45	20 min. 15.55 10 min. 16.42	ÚDIVADLO - FISHKULÍNI „KOLO PANA COOGRA“	8	M-klub
20.00 20.40	50 min. 16.10 20 min. 18.20	Myš Maž „EVŽEN, LOVEC ŽEN“	8	velký sál
21.00 21.15	10 min. 20.50 5 min.. 21.20	BÍLÉ DIVADLO „SCÉNA V SEDMI“	8	velký sál
22.00		SEMINÁŘ		M-klub

sobota 20. března

12.00–14.00 hod., PREZENCE účastníků MJF, Recepce v přízemí zámku Žerotínů

čas	příprava	soubor / název hry	počet herců	místo
14.00 15.00	15 min. 13.45 10 min. 15.10	21 gramů Frýdek-Místek „PERFECT DAY“	4	velký sál
15.15 16.05	10 min. 15.05 5 min. 16.10	NDŽS Tom A Jeff „NA ŽIVOT A NA SMRT“	4	velký sál
16.15 16.32	20 min. 15.55 10 min. 16.42	PAVEL REZI RÖSNER „EDA A EMA“	1	M-klub
17.00 18.00	50 min. 16.10 20 min. 18.20	LÁHOR/Soundsystem & SKRAT „NEBERTE TO OSOBNĚ!“	15	velký sál
18.30		SEMINÁŘ		velký sál
20.00	doprovodný program	fiordmoss		M-klub
21.00	doprovodný program	KAZETY		M-klub

Málem jsme tu nebyli aneb Malé okénko do historie – 2

divadlo experiment

Scházíme se tady na našem divadelním Setkání pravidelně a se samozřejmostí, ale tak úplně samozřejmé to vždycky nebylo. Předchůdcem našeho Setkání byla Krajská přehlídka divadel MJF Severomoravského kraje, která se v tomto klubu konala od roku 1979. Pořadatelé přehlídky byly Krajský výbor SSM, Krajské kulturní středisko v stravě, Okresní kulturní středisko ve Vsetíně a zdejší Kulturní zařízení města, tehdy ještě Jednotné kulturní zařízení. Prakticky to tehdy vypadalo tak, že ti první tři rozhodovali co se tady bude a nebude dělat a drželi kasu a lidé kolem Kulturního zařízení, jeho zaměstnanci, ale i místní divadelníci se starali, aby se všechno odehrálo, aby se svítilo, aby se zvučilo, aby bylo kde spát a co jíst a pít a tak.

V únoru roku 1990 se nám z pořadatelské čtyřky někam vytratili svazáci, asi už začali mít starosti se zašantročením nemalého majetku, který spravovali, ale obě kulturní střediska a Jednotné kulturní zařízení ji i tak zorganizovala. Zajímavá byla přehlídka například tím, že tenkrát nechali pořadatelé vytisknout její zpravodaj již dopředu v Ostravě,

ale to jim nemohlo v tehdejším revolučním kvasu projít a účastníci si vynutili ještě další, aktuální zpravodaj Alibista, kterého vydali v průběhu přehlídky dvě čísla. Zajímavé bylo také složení poroty, ve které byl Karel Tomas z Artamy Praha, tehdy asi ještě asi z UKVČ, Jirka Štefanides z olomoucké Univerzity Palackého a Pavel Dostál. Toho dnes všichni znají jako populárního ministra kultury z let 1998-2005, ale on byl především divadelník. Vystudoval sice SPŠ chemickou, ale v šedesátých letech minulého století byl u všeho významného v olomoucké kultuře. Zakládal tam v roce 1964 divadlo Zkumavka, v roce 1966 divadlo Experiment, v nichž byl autorem a režisérem, ale také se v roce 1968 zapojil do protiokupačního vysílání olomouckého studia Čsl. rozhlasu, za což byl vyobcován z řad inteligence do řad dělnické třídy a měl neustále nějaké potíže. Přesto všechno je autorem 14 divadelních her a televizních a rozhlasových inscenací. Po listopadu 1989 „už zase mohl“ a jedna z jeho prvních aktivit bylo právě to porotování u nás.

Ale vraťme se k přehlídce. Z těch, kteří zde tenkrát hráli snad existuje již jen Bílé divadlo, které zde nedávno vystoupilo se svými Lyžaři při vernisáži Velíškovy výstavy. Ostatní, konkrétně Teatr im. majora Szmauza, olomoucká divadla Pardon a Kufru, šumperské Divadelní studio při DK Pramet, havířovský Dekl a ostravský Impuls jsou zřejmě již jen zajímavé pojmy z divadelní historie. A neměli bychom zapomenout na seminář Jaroslava Duška na téma improvizace. Nevím, jestli je to náhoda nebo je v tom nějaké souvislost, ale po nějaké době se začalo ve zdejším regionu dělat improvizované divadlo.

Josef Fabián

21 gramů F-M

○ souboru

Soubor 21 gramů F-M vznikl v září 2006, když se setkalo sedmnáct divadelních nadšenců, kteří se chtěli pokusit o nemožné – zdramatizovat film Amélie z Montmartru. Premiéra hry s názvem Příběh z Montmartru se konala 28. dubna 2007 v divadle Čtyřlístek. I přes divácký úspěch se soubor rozhodl pro radikální obměnu, kvůli čemuž se počet herců snížil z původních sedmnácti na sedm, jež jsou součástí souboru dodnes. Během dalších let naší existence jsme odehráli několik desítek představení pro studenty středních škol i širokou veřejnost. Diváci tak měli možnost zhlédnout naše autorské hry Mříže (premiéra 10. května 2008), Křehkosti (premiéra 21. března 2009) a náš nejnovější počín Perfect day (premiéra 23. ledna 2010).

Co se týče žánrového vymezení, jsou naše inscenace kombinací komedie, tragiky a absurdity. Hlavní hrdinové her jsou často stavěni do bizarních situací, díky má divák šanci poznat jejich pravou podstatu. Využíváme metodu „filmového střihu“, kdy dochází k rychlému střídání interiérů a exteriérů. Bě-

hem jedné scény se tak postavy mohou octnout v kanceláři, aby po chvíli skončili v autě nebo na opuštěné benzínové stanici.

Dalším zásadním znakem našich her je „povídkovost“. Hry se skládají z několika menších příběhů, někdy lehce propojených, byť třeba pouze jedinou osobou, událostí či tožným časem vyprávění.

Naší domovskou scénou nadále zůstává divadlo Čtyřlístek ve Frýdku-Místku.

○ představení

Hra zachycuje 24 hodin života trojice kamarádů posedlých filmem – Achimovi, Thee a Bentonovi. Ti se rozhodnou vypadnout z Manchesteru a jet na zbesilý výlet na „Vosudový pobřeží“. Výlet ale nemá tak jasný cíl, jak se zprvu zdá. Neustálé vyhrocování situací a ztráta zábran vede k nevyhnutelnému konci.

Norbert Závodský

Bílé divadlo

○ souboru

Bílé divadlo Ostrava je volné umělecké sdružení, které již téměř 25 let zabývá jevištními i tzv. paradivadelními experimenty. Jan Číhal, Luděk a Petr Jičínští zahájili činnost divadla inscenací HRÁZ VĚČNOSTI podle prózy Bohumila Hrabala. Následovaly hry: Tristan a Isolda, Chelderodovi Slepci, klauníady Dva kohouti na smetišti, přírodní akce Máchůj Máj a Bílé sny.

V roce 1988 představil soubor FAUSTA - variace na starobylé téma, inspirované dílem lotyšského spisovatele Margerse Zarinše, alžbětinského dramatika Christofera Marlowa a francouzského básníka Paula Valéryho. Diváky zaujala v dalších letech inscenace DŮM MÉ MATKY, inspirovaná básní Vladimíra Ho-

lana. V metaforicky ozvláštňeném prostředí uvedlo Bílé divadlo dvě Beckettovy jednoaktovky ŠTASTNÉ DNY a KRAPPOVU POSLEDNÍ PÁSKU.

Na podzim roku 1997 měla v Praze na Příští vlně (Next wave) premiéru hra TY, KTERÝ LYŽUJEŠ podle kreseb výtvarníka Martina Velíška. S tímto představením zaujal soubor na festivalech v německém Korbachu, v polské Jelenie Goře, v maďarském Komarom a Kazincbaczika, v rakouském Guntersdorfu, na festivalu evropského regionu v Hradci Králové, na letních francouzských festivalech v Chalon, Avignonu, Perigueux, Libourne a Paříži. Představení zahajovalo Velíškovu výstavu „Lyžařů“ ve Stockholmu. Za zmínku jistě stojí vystoupení na mezinárodních festivalech v Plzni, Kolíně a Praze, divadelních festivalech v Kyjevě, Varšavě, Blankenberge, Vlissingenu a Turíně.

U nás i mezinárodně uznanou hrou se stal ČERVENÝ KOHOUT LETÍ K NEBI. Pouliční divadlo se zpěvy a tanci o zkoumání lidského údělu shlédli diváci mimo jiné na Slovensku, v Chorvatsku a Francii. Naprosto konkrétním a svrchovaným vyjádřením pohybu - bez konce a bez začátku - stává se KOLOTOČ... Z TOHOTO OBRAZU UŽ NIKDY NEODEJDU. Při práci na scénáři použili Vladimír Machek a Jan Číhal textů Tadeusze Kantora a Czesława Milosze.

V novém tisíciletí uvádí divadlo v roce 2003 akci - performanci na text Jeana Pierra Dupreya: Já neměl nikdy uváznout nohama v této galaxii. O dva roky později má pak v Praze, v prostoru Roxy - NoD, premiéru hra na texty Tadeusze Kantora a Czesława Milosze Z tohoto obrazu už nikdy neodejdu - představení, které se odehrává na skutečném, dřevěném, funkčním kolotoči a s tímto představením soubor vystupuje často na divadelních festivalech, především v Polsku. V roce 2006 uvádí soubor představení - akci na text Jiřího Ortena My, obyvatelé skleněného vnitřku. V červnu v roce 2008 má v Hradci Králové na festivalu Evropského

regionu premiéru představení Občerstvení - Refrigerium, divadlo jako očištec událostí mezi nebem, peklem a zemí. O rok později, opět na hradeckém festivalu, je premiéra, zatím posledního představení Zde, na ostrém rozhraní života /POSTELE/ - ustavičně se pohybující prostory otevřených událostí - ONI - přemožení přicházejí... ONI , nepřemožitelní odcházejí...

O představení

A teď k představení, které uvedeme na MJF ve Valmezu: Zasloužila avantgarda z Ostravy - Bílé divadlo... existuje již 28 roků, čímž se stalo paradoxně „klasikou“ českého alternativního divadla. Na festivalu MJF ve Valašském Meziříčí vystupovalo již několikrát. Poprvé uvedlo v M-klubu Hráz věčnosti podle Bohumila Hrabala, to byla jejich první hra, kterou hrajeme dodnes, v dalších letech Dům mé matky - Antigonu - Fausta - Ty, který lyžuješ - Tristana a Izoldu - Dva kohouti na smetišti. Letos uvedou „klasikové“ kratší dramatický text, inspirovaný patafysickým myšlením a humorem Eugena Ionesca, který zesměšňuje a snižuje vážnost kdekoho a kdečeho...

Bílé divadlo

ÚDIVADLO/Fishkulíni

O souboru

Jmenujeme se ÚDIVADLO - divadelní společnost DDM Kopřivnice. Vznikli jsme v roce 1998. V současnosti ÚDIVADLO tvoří 11 souborů. Soubory tvoří je 78 členů - děti a mládež od 6 do 26 let, o které se stará 8 vedoucích. Tito všichni se věnují amatérskému divadlu. Našemu nejstaršímu souboru budou v letošním roce 4 roky. Hlavní směr naší práce je samozřejmě tvorba divadelních představení, tvarů, pokusů... Snažíme se, aby výběr a směr představení udávali především sami členové jednotlivých souborů, aby věděli, o čem hrají, proč to hrají a co vlastně chtějí představením divákovi sdělit.

Bereme zřetel na prožitek a zážitek při tvorbě představení, na vlastní tvořivý proces, aby byl bohatý na nápady, fantazii, myšlenky a souvislosti v konfrontaci s reálným světem. Aby to nebylo jen prvoplánové, zbytečné a prázdné opakování textu scénáře, který už byl někým vypracován. Od roku 1998 se členové Údivadla úplně obměnili, odešli na vysoké školy, založili rodiny, začali pracovat.

V letošním roce se nám podařilo dát do kupy soubor v projektu KARMA. Je to soubor „vysloužilců“ kteří se po absolvování vysokých škol navrátili do Kopřivnice. Když dá divadelní bůh (pokud nějaký existuje), rádi bychom s projektem KARMA do Valmezu přijeli příští rok...

V náplni naší práce je kromě tvorby představení pořádání divadelních přehlídek. Každým rokem pořádáme dvě. První vždy v červnu, nese název „Kopřivnická Bedna“ a je to přehlídka dětského a studentského divadla. Druhou pořádáme v prosinci, jmenuje se „Vánočka“ a je to přehlídka studentského a jinak mladého divadla. Tyto přehlídky jsou nesoutěžní ve smyslu postupu do krajských a národních kol. Kromě těchto přehlídek pořádáme divadelní pořady pod názvem „Divadlení s Údivadlem“, na kterých se představují premiéry divadelních kusů, úspěšné Upgrade reprízy.

Soubor Fishkulíni se skládá především ze středoškoláků, které čeká příští rok rozlet na vysoké školy. Fishkulíni v této sestavě tvoří třetím rokem. Do Valmezu přijíždíme s představením Kolo pana Coogra.

O představení

Kdo je pan Cooger a co skrývá? Je to něco, co překračuje horizont myšlení? Pokud ano, jaké důsledky z toho všeho plynou. Je možné změnit běh událostí? Pokud ano, za jakou cenu?! Představení nás zavede za zeď blíže nejmenovaného ústavu, ve kterém klíčí pochybnosti o smyslu a funkci atrakce, která každý rok přijíždí na místní pouť. Představení je inspirováno povídkou Raye Bradburyho.

Dan Brchel

Ohradák

O souboru

Divadlo Ohradák působí na Základní škole Ohrada Vsetín jedenáctým rokem. Jsme pouze autorské divadlo, vedoucí divadla je Květoslava Kovářová. Máme poměrně velký soubor, stále přes 20 dětí. V minulých letech jsme představili autorské hry Stvoření světa, Hudebka, Čertovská pohádka, Rozum a štěstí, Zpívánky, To jste ještě neviděli a další...

Každý rok hrajeme pro místní školy, hrajeme i v jiných městech na přehlídkách - 2x Havířov, 2x Uherské Hradiště, 1x Bystřice p. Hostýnem, 1x Praha, 4x Hovězí, 2x Huslenky, 1x Kojetín atd.

O představení

Letošní hra Bohoušek - v ději z táborového prostředí si hrajeme s nepodstatnými věcmi, které se mohou stát podstatnými a naopak.

Rezi Rösner

O souboru

Nelze v tomto případě hovořit. Jediným členem ansámblu je Pavel Rösner člen Duana-sekyru, které se bohužel letos přehlídky nezúčastní.

O představení

Eda miluje Emu. A co na to Ema? A co na to Eda? Jedná se o němou černou grotesku o jednom herci, kterou jsem uvedl před dvěma lety v Kopřivnici. Byla to taková malá osobní zpověď, jejíž uvedení mělo být premiérou i derniérou zároveň. Proč ji však nezahrát na MJF, že jo?

Pavel Rezi Rösner

Jiříkovo vidění

○ souboru

Divadlo Jiříkovo vidění oslavilo v roce 2007 deset let své činnosti a od té doby se rozpadá. Letos tedy slavíme již tři roky postupného rozpadání, a to obnovenou premiérou hry Hra-d.

Autorské divadlo Jiříkovo vidění vzniklo 4. června 1997. Většinu her píše a režirují členové divadla. Zpočátku jsme se soustředili výhradně na tvorbu pro děti. Postupně jsme se začali věnovat tvorbě pro dospělé, neboť jsme pochopili, že dospělé diváky obalamutíme mnohem snáze než děti. Hrajeme převážně v Ostravě a okolí v klubech, na malých scénách a divadelních přehlídkách.

○ představení

V původní verzi měla hra premiéru 3.5.1988 v podání volného sdružení přátel surrealismu Surrotek, v roce 2003 pak hru uvedlo v nové verzi divadlo Jiříkovo vidění. Po sedmi letech jsme se ke hře vrátili a připravili její opět upravenou podobu.

Je to hra o manipulaci a boji o moc. Hra o tom, že změny sice nejsou vždy k lepšímu, ale když se správně podají, zpravidla jsou všichni spokojenější než před nimi. Ve hře není hlavních rolí, každý herec však hraje mnoho nevýznamných rolí (stejně jako ve skutečném životě).

Martin Prajza

MyšMaž

○ souboru

Soubor MyšMaž je volným pokračováním divadelního uskupení SemTam a HrkBrk... zkoušejícím pod střechou rožnovské ZUŠ. Jelikož se členové – středoškoláci – neustále obměňují, uzpůsobujeme tomu i název... Letos nám ze souboru naštěstí nikdo „nezmizel“ (ačkoliv jsme měli namále – ovšem některé ani vysoká škola nezabrdí v tom, aby jezdili divadelničit do Rožnova, že Vendo?), ale k naší radosti přibyli tři členové, s nimiž jsme se téměř půl roku sžívali v improvizacích, hrách a jiných (ne)smyslných aktivitách.

○ představení

Představení Evžen, lovec žen je autorským příběhem, jenž vzniknul spojením nedokončeného představení, (které jsme jako rožnovská ZUŠ hráli na Malých jevištních formách v úplně jiné formaci před několika lety) a novými impulzy doby, lidí, improvizací... Na MJF to pro nás bude premiéra. Tak uvidíme/uvidíte, jak to všechno dopadne...

Lucie Štěpánková

NDZŠ Tom A Jeff

○ souboru

Divadlo Tom A Jeff založeno LP 1998, jako odnož divadla A.D. Crepácy. Na festival do ValMezu jezdíme od roku 1996. Největší šok z přehlídek za tu řadu let je stále vystoupení souboru Duppo Creativo. Změnila se toho za tu dobu spousta. D.D. Berušky jako nestor změnili/y jméno, Žerotín dostal nový kabát a už nikdo nikam tolik nespěcháme.

Soubor trvale účinkuje pouze ve 3 lidech, výjimečně s hosty, pro které je hra na jevišti opravdovou premiérou. Členové, kteří souborem prošli a procházejí: Martin Daníček, Andrea Dostálová. Současný stav: Pavel Studník, Rostislav Jež, Michaela Kučmová a jako host Martin Vývoda.

Všechny dosavadní hry jsou autorské, cca z 20 procent improvizální. Doposud máme nastudováno 16 autorských věcí.

○ představení

V nové autorské hře divadla Tom A Jeff, NDZŠ (nejlepšího divadla ze Šumbarku) s názvem „Na život a na smrt“ se naše divadlo černého humoru zabývá hranicemi společného tajemství, opravdového kamarádství a a toho, kolik nás vlastně ještě musí být, abychom byli dobrý kolektiv.

Hra je situována do současnosti, i když v ní není stanoveno údobí. Ve hře poprvé naše divadlo využívá tu možnost rozsvítit a zhasnout světla během hry a pomocí audionahrávky dokreslit, nebo spíše podladit atmosféru situace.

Pavel Studník

LÁHOR/Soundsystem a SKRAT: NEBERTE TO OSOBNĚ!

O souboru

LÁHOR/Soundsystem je monstrosoubor, který vznikl před sedmi lety jedine díky této přehlídce ve Valašském Meziříčí spojením souborů DEKADENTNÍ DIVADLO BERUŠKA, XXXH´X XO´XXOXX, DIVADLO V SOUKOLÍ se členy divadel VICHŘ Z HOR a DIVADLO DNO. Nyní přichází nová fúze s Divadlem SKRAT.

O souboru

Představení NEBERTE TO OSBNĚ! je nahlédnutím do problematiky života po smrti, ovšem z té druhé stránky, ze stránky života těch, kteří zůstávají živí. A rádi v tom pokračují. Ovšem smrt naděluje jak problémy, tak jejich řešení.

„Tobě nepřišla pozvánka na Facebooku?“

Facebook! Také vám připadá, že tohle slovo používáte ve svém slovníku stále častěji a čím dál více ho slyšíte od všech kolem vás? Já ho denně slyším snad stokrát. V práci, na ulici, v autobuse, mezi kamarády, už i některé babičky ví, co to ten Facebook vlastně

je. Z Facebooku se prostě stal další celosvětový fenomén.

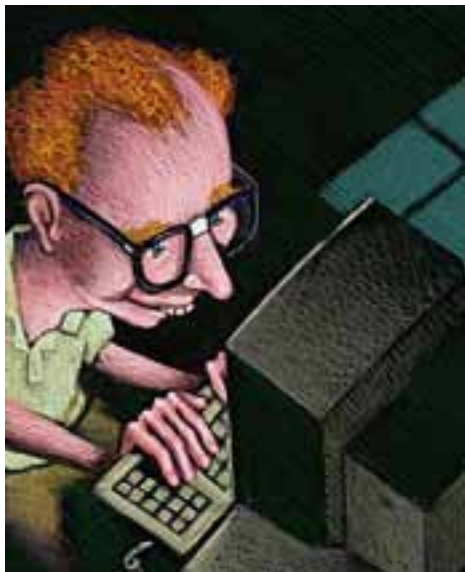
Vedle esemesek, ememesek, ICQ, Skypu nebo MySpace máme tak díky Facebooku možnost vyhnout se komunikaci z očí do očí a strávit větší část dne na internetu tím, že budeme komentovat stavy svých kamarádů nebo si přečteme, že kolega z vedlejší kanceláře nám přeje pomocí ICQ „Dobré ráno!“ Ano, už tak daleko to došlo!

Proč o tom vlastně píšu? Asi před týdnem se mě přítel zeptal, kdy a na čem jsem byla naposledy v divadle. Vzpomínání mi zabralo dost času. V první chvíli jsem si vzpomněla jen na divadelní zájezdy do Zlína v sedmé třídě na základce. A na ty jsme všichni jezdili hlavně proto, že jsme se mohli potmě držet s klukama za ruce, takže zážitek z divadla byl naprosto nulový. Nakonec jsem si s hrůzou uvědomila, že jsem sice byla v divadle 3 měsíce zpátky, ale také, že za tímto představením je jen černočerná tma a já byla v divadle za posledních pět let snad jen jednou.

Posledním divadelním představením, které jsem zhlédla, byla loni na Silvestra hra Tenkrát na zabijačce z pera Vladimíra Fekara. O skvělý divadelní zážitek se postaral soubor Valašského národního divadla v Karolince společně s muzikanty, kteří k hereckému

koncertu, který se odehrával na jevišti, přidali i kus sebe. Ano, nejsem zase takový divadelní barbar jak by se zdálo, ale i tak... za svůj život si nevybavím kromě silvestrovského představení v Karolině ani jeden jediný pořádný divadelní zážitek. Nikdy jsem neviděla naživo muzikál, balet, nikdy jsem nebyla v Národním divadle v Praze.

Ve chvíli, kdy mi tohle všechno došlo, jsem si řekla, proč vlastně marním (a nejen já, jen kolem sebe najdu sto dalších takových) tolik času tím, že komentuji „vtipné“ stavy svých kamarádů, kolegů a známých na Facebooku, dívám se na jejich fotky, hledám v událostech, kam bych se mohla podívat. U toho to ale většinou končí. Když mi přijde pozvánka na divadlo, většinou kliknu na Nezáčastním se! A tím to pro mě končí.

Ne že by pro mě kultura nic neznamerala. To ani náhodou. Jen si myslím, že jsme za ty roky, všichni ti, co používáme dennodenně internet, trochu zpohodlněli. Proč si zajet do

divadla ve Zlíně, v Brně, v Praze, Bratislavě, když si všechno můžeme pomocí internetu stáhnout, dívat se pak zadarmo, z pohodlí domova, vzápětí o tom napsat komentář na Facebook a pak už jen čekat na komentáře typu: „Taky jsem si to stáhnul, dost dobrý.“

Naštěstí ještě nepatřím k té úplně zkažené generaci, která už vlastně pomalu ani neví, co to divadlo je a pokud to nenajdou na Facebooku, tak to pro ně vlastně ani neexistuje. Navíc se za kulturu platí a pokud nezbudou dnešním „náctiletým“ peníze na pivo, tak není co řešit a za kulturou se prostě nejde. Myslím si, že moje generace se nad sebou ještě může trochu zamyslet a namísto chvílemi i nesnesitelného žvatlaní na ICQ nebo Skypu, častěji vyrazit do víru obce, města, velkoměsta a vybrat si něco z nepřeberného množství kulturní nabídky a alespoň jednou týdně se kulturně vyžít.

Já osobně dnes ruším ICQ, Skype už budu používat jenom pracovně a Facebook? Ten si asi ještě chvíli nechám, ale jen proto, abych mohla potvrdovat svou účast na divadelní představení, koncerty, festivaly atd. atd. a hlavně, aby se pak všichni dočetli, že jsem neseděla doma na zadku u počítače a nekontrolovala, jak se tamtomu dnes nedaří v práci nebo že se tamten včera zase moc opil. Já si tam například v sobotu večer napíšu, že jsem byla v pátek i v sobotu na Setkání divadel ve Valmezu a že mám za sebou naprosto skvělý, jedinečný a neopakovatelný divadelní zážitek.

A to samé byste měli udělat i vy! Nebo vy ještě nemáte Facebook?

Zuzana Zítková

Vladimír Fekar

Můžete se profesně představit?

Ne. Nevím. Možná. Možná můžu, možná potom. Možná někdy. Možná Zlín? Možná dramaturg? Možná dramatik? Zmohlo mě to. Už nemůžu.

Čím je pro vás divadlo?

Slova, slova a pak najednou víc než slova. A někdy tělo, hlas, herec, druhý herec a najednou situace. Ale někdy ani to ne. A i tomu říkáme divadlo.

Co má rád na divadelních festivalech?

Urputnou neúnavnost neunavitelných herců a únavu dychtivých diváků.

Pokolikáté jste v porotě Malých jevištních forem?

To kdybych věděl. Paměť přestává sloužit.

V čem se podle vás meziříčský festival liší od těch ostatních?

Valmez je můj divadelní punk. v tom

nejlepším slova smyslu. A punk nesmí být mrtev. Všichni divadelní punkáči, spojte se! A vzhůru do Valmezu.

Nejsou dnes, v éře filmu, televize a internetu, dny divadla sečteny?

Hádejte. i svatba, pohřeb či politický projev je divadlem. Když umře divadlo v divadelních budovách, zachrání nás svou teatralitou realita.

Jaký jste porotce?

Bludný. Obludný. Obluditelný.

Čemu by se měli soutěžící divadelníci ve Valmezu vyhnout, aby si vás jako porotce neznepřátelili?

Na punkovém festivalu jednoznačně jakémukoliv konvenčnímu divadlu. Proto se vyhýbám konvenčním odpovědím. Ale nevyhýbám se tomu – řečeno s německými romantiky –, když se objeví žert, ironie, satira a hlubší význam.

Lukáš Martinek

Pavel „Prochor“ Procházka

Můžete se profesně představit?

Můžu, ale neudělám to. Má profese nic neznamená. Jsem pouhý divák se subjektivním názorem. A budu pozorným posluchačem. Diskusní semináře jsou tu především pro divadelníky. i oni mají během debaty možnost podělit se o své postřehy a názory a ledacos si mezi sebou vyříkat. Ta přehlídka je o nich a pro ně. To je myslím i odkaz Saši Pernici, bývalého letitého předsedy poroty, který žel již není mezi námi.

Čím je pro vás divadlo?

Odpověď na tuto otázku si nechám pro sebe. Můžu?

Co máte rád na divadelních festivalech?

Na divadelních festivalech mám nejraději tu únavu, která zpravidla přichází po dobře odvedené práci. Mám na mysli tu spravedlivou únavu, která po výkonu zaslouženě navštíví všechny divadelníky.

Pokolikáté jste v porotě MJF?

Neb si neschovávám své použité diáře, nevím, pokolikáté jsem na této přehlídce. Ale obávám se, že kdybych si diáře schovával a jednou je odnesl do sběru, tak vydělám docela slušný balík. Rozhodně by byl tento finanční obnos srovnatelný s finanční odměnou, kterou dostáváme za porotcování.

V čem se festival liší od ostatních?

Je to opravdu velký maratón. A méně je někdy více.

Nejsou dnes, v éře filmu, televize a internetu, dny divadla sečteny?

Nikdy jsem nebyl dobrý v matematice... Ale doufám, že divadlo ještě nějakou tu chvíli vydrží. A pak, až jednou nebudou zase televize a lidi zapomenou, co byl internet, třeba při tanci kol ohňů si rozpomenou na pár slov a vnikne znovu divadlo... Svěží a nové. Naděje sice umírá poslední, ale zároveň všechno už tu bylo, tak vážně nevím.

Jaký jste porotce?

Jsem přísný, ale spravedlivý.

Čemu by se měli soutěžící divadelníci ve Valmezu vyhnout, aby si vás jako porotce neznepřátelili?

Vyhýbat se soutěžící nemusí ničemu, tudíž ani mě, dokážu být totiž velmi přátelský.

Milan Orálek

Tomáš Volkmer

Můžete se profesně představit?

Mohu. Více než dvacet let se věnuji divadelní scénografii. Především, nikoliv výhradně, scénografii loutkových inscenací.

Čím je pro vás divadlo?

Z toho vyplývá, že divadlo je pro mne profesí, živností, povoláním, ale také nekončným prostorem velmi osobních zážitků.

Co máte rád na divadelních festivalech?

Asi nebudu výjimkou, ale divadelní festivaly, přehlídky jsou pro mne vždy časem velmi koncentrovaných, příjemných, zajímavých a inspirujících setkání.

Nejsou dnes, v éře filmu, televize a internetu, dny divadla sečteny?

Kdo by je počítal? Na to nemá nikdo kapacitu. Možná po roce 1989 nastal čas pro podobné otázky, ale divadla si našla znovu svůj prostor a své příznivce, diváky. Tak to bylo a věřím, že bude i nadále.

Jaký jste porotce?

Jsou porotci dobří a špatní. Porotci, členové lektorských sborů, jsou téměř vždy vnímání

soutěžícími soubory jako nepřátelé. Na konci festivalu jsou pak divadelníky rozděleni na přátele a nepřátele. Já jsem tedy porotce špatný. Někdy ale i dobrý.

Čemu by se měli soutěžící divadelníci ve Valmezu vyhnout, aby si vás jako porotce neznepřátelili?

Záleží na tom, posuzují-li mne soutěžící divadelníci, kteří postoupili, zvítězili nebo nikoliv. No a rozhodně by se měli v mém případě vyhnout neopodstatněnému rozhodnutí, nepřijet a nehrát.

Milan Orálek

Jana Hanzelová a Ján Mikuš

Můžete se profesně představit?

J. H.: Vyštudovala som divadelnú vedu na VŠMU v Bratislave, ale kritička nie som, konečne som našla režiséra, a tak som dramaturgičkou. S Jankom Mikušom vlastným veľký knižný a filmový archív.

J. M.: Študujem piaty rok réžiu na JAMU. Vo voľnom čase sa venujem klaunom, píšem a spievam v kapele Prepáč – počúvam ťa.

Čím je pro vás divadlo?

JH.: Divadlo je pre mňa živý človek, priestor, kde sa mieša fantázia slobodne a bez strachu. Koktejl radovánok. Divadlo musí byť jeden z všetkých a všetci za jedného. Ak sa chce niekto ulievať, musí ísť z kola von.

JM.: Pre mňa je divadlo vyčerpávajúcou zábavou a príťažlivým autonómnym svetom. Doplním Janku, ako hovorí výborný maďarský režisér A. Schiling „Divadlo je predovšetkým herec, teda – biobomba.“

Co máte rádi na divadelních festivalech?

JH.: Festivalové kluby a debaty o diva-

dle pri guláši a lacnom pivku.

JM.: Divadelných festivalových divákov a ich vytrvalosť.

Nejsou dnes, v éře filmu, televize a internetu, dny divadla sečteny?

JH, JM.: Naopak, divadlo môže plnohodnotne existovať, až keď má silných protivníkov, čím nepochybne internet a televízia sú – dobrý súper robí dobrého bojovníka. A nemusí s ním bojovať jeho zbraňami – po formálnej stránke, malo by sa navrátiť k autenticite a úprimnej výpovedi. Koniec koncov – divadlo v histórii vyhralo už veľa takýchto bojov, snáď tento neprehrá.

Jaký/jaká jste porotce/ porotkyně?

JH.: V pozícii porotkyne budem po prvý krát, tak sa nechám sama prekvapiť. Nemám však rada zbytočne veľa slov, takže budem zrejme stručná. A v to dúfam aj pri festivalových inscenáciách, že slová neuväznia divadlo.

JM.: Nepovažujem sa za teoretika, cítim sa byť viac praktikom a teda ako porotca som asi niekedy unáhlený, ale keď neviem, tak si vymýšľam a klamem. Divadlo je i o dobrom oklamaní, ak ma niekto rafinovane oklame – či prekvapí, tak ma to poteší.

Milan Orálek

Pokyny k ubytování

Vážení účastníci festivalu,

ubytování máte zajištěno v Zámeckém penzionu v zámku Žerotínů, tj. ve stejné budově, ve které se koná festival. Ti ubytovaní, kteří přespí z pátku na sobotu, opustí pokoj do 11.00 hodin a odevzdají klíče od pokojů do schránky, které jsou umístěny na dveřích zámku. Ubytování, kteří odcházejí v neděli, odevzdají klíče v recepci od 10.00 do 12.00

Příjemný pobyt Vám přeje organizační výbor MJF.

Otevírací doby

Pátek 19. března

KAVÁRNA: 15.00 – konec programu

ŠATNA: 15.00 – konec programu

M-KLUB: 17.00 – konec programu

Sobota 20. března

KAVÁRNA: 12.00 – 19.00

ŠATNA: 12.00 – 19.00

M-KLUB: 14.00 – konec programu

Zdravý nemocný

Kolektiv pracovníků a přátel KZ přeje svému kolegovi a kamarádovi Romíkovi brzké uzdravení.

Pac a pusu, Romíku

Festivalové menu

Jelení gulášek, pečivo 70,-

Valašská kyselice 25,-

Beskydská klobása 30,-

Kuřecí řízek, bramborový salát 75,-

Dobrou chuť vám přeje spolek českých taxi-dermistů!!!

Sponzory festivalu jsou

CS CABOT

Oponka - zpravodaj 32. Setkání divadel – MJF 2010

pro účastníky festivalu vydává

Kulturní zařízení města Valašského Meziříčí

Redakce: Lukáš Martinek - šéfredaktor, Jakub Vémola - grafik, Daniel Kadlec - foto, Josef Fabián, Milan Orálek, Zuzana Zítková, tiskařský dělník a paskuda Mira Kyšák.